

ΒΛΑΣΙΟΣ ΒΑΛΤΙΝΟΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ εἶναι τῶν Βαλτινῶν ὁ οἶκος. Στρατιωτικοί τε καὶ πολιτικοί ἄνδρες ἐν τούτῳ ἐξετράφησαν, ἡ σύνεσις δὲ καὶ ἡ ἀλκὴ αὐτῶν κατὰ τὰς ἐν τῇ ἐθνικῇ ἀποκαταστάσει ἐπαναστατικὰς ἀνὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα ἐπιχειρήσεις, ζωηρῶς διαλαλοῦνται ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων, ἅτινα ἀνὰ τοὺς δρόμους τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τὰς δειράδας τοῦ Βάλτου καὶ νῦν ἔτι ἀντηχοῦσι. Τῆς χώρας ἡ φύσις, ἐν ᾗ ἐγεννήθησαν, καὶ οἱ καθημερινοὶ περιστοιχοῦντες κίνδυνοι, οἷονεὶ τὸ φυσικὸν καὶ ἠθικὸν περιβάλλον, παρήγαγον παρὰ τῇ οἰκογενεῖᾳ τῶν Βαλτινῶν τὰ περιχοσμήσαντα αὐτὴν προτερήματα. Ἐν μέσῳ φάραγγος ἀγρίας, ἣν βαθύσκιον καλλύνει πλατάνων δάσος, εὗρηται ἐκτισμένον τὸ ἀπλοῦν καὶ γραφικὸν χωρίον Χαλκιοπούλι. Εἶναι ἡ θεὰ τούτου ἔκπαγλος, οἱ κεραυνοὶ βροντεροὶ ἀντιλαλοῦσι κυλιόμενοι ἀνὰ τὰς κλιτύας τοῦ ὄρους, ἡ δὲ τρικυμία μεγαλοπρεπὴς καὶ ἐπιβάλλουσα καταφέρεται, πρὸς τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως ἐξαίρουσα τὸν νοῦν, πρὸ τῆς θεότητος ἐμπνέουσα τὴν ταπεινωσιν, πρὸ τῶν ἐν ἀνθρώποις κινδύνων προκαλοῦσα τὴν τόλμην καὶ τὴν πεποίθησιν.

Ἐν μέσῳ τοιαύτης φύσεως ἐγεννήθησαν καὶ ἀνετράφησαν οἱ Βαλτινοί. Ὑπὸ ταιαύτας ἐντυπώσεις ἐγεννήθη αὐτοῖς ἡ πρὸς τὸ θεῖον εὐσέβεια, τῆς θελήσεως τὸ ἄκαμπτον, ἡ πρὸς τοὺς κινδύνους περιφρόνησις, ἡ τόλμη ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ πνεύματος εὐστροφία, αἱ τὰς πράξεις αὐτῶν μὲ τῆς ἐπιτυχίας τὸν στέφανον περιχοσμήσασαι.

Τοιούτων προπατόρων γόνος ὑπάρξας ὁ Βλάσιος Βαλτινός, τὰ ἐκ τῆς γεννήσεως ἐμφυτευθέντα αὐτῷ προτερήματα ἀνέπτυξε καὶ εἰς περιφανὲς σημεῖον ἐπιστημότητος καὶ διακρίσεως ἀνῆλθεν. Ἐκ φύσεως καὶ ἀνατροφῆς πρὸς τοῦ στρατιώτου ἀποκλίνων τὸν βίον, δὲν ἔσχε καὶ τὸ πολῦτιμον ἅμα τοῦ στρατιώτου εὐτύχημα, ὅπως ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ ἀγῶνος καλλίνικον ἀναδείξῃ τὴν πατρίδα, ὑπὲρ ἧς τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀφιέρωσεν. Ἄλλ' ἂν εἰρηνικὸς

ΒΛΑΣΙΟΣ ΒΑΛΤΙΝΟΣ

ὑπῆρξε τοῦ στρατιώτου ὁ βίος, εὐρὺ δ' ὅμως ἐγένετο τὸ στάδιον τῆς πεφωτισμένης αὐτοῦ ἐπιστημονικῆς ἐν τῷ στρατεύματι δράσεως. Διαπρέψας ὁ Βλάσιος Βαλτινὸς κατὰ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων ἐκπαίδευσιν ἀπεστάλη τῷ 1852 ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Γαλλίαν ἔνθα εὐδοκιμήσας ἐν ταῖς ἐπιτελικαῖς αὐτοῦ σπουδαῖς, ἐξετιμήθη τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ τότε ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ ἀοιδίμου Μαυροκορδάτου, ὥστε ἐζητήθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀκόλουθος στρατιωτικὸς τῆς ἐν Παρισίοις Ἑλλ. Πρεσβείας, τούτῳ δ' ἐν Παρισίοις διατρίβοντι ἀνετέθησαν κατὰ τοὺς χρόνους ἐκεῖνους πᾶσαι τῆς Κυβερνήσεως αἱ στρατιωτικαὶ παραγγελίαι, διὰ τὴν ἀκριβῆ, χρηστὴν καὶ εὐστοχον τῶν ὁποίων ἐκτελέσιν ἐτιμήθη διὰ τοῦ ἀργυροῦ τοῦ Σωτῆρος Σταυροῦ, παρασήμου, ὅπερ κατὰ τοὺς πρόσθεν χρόνους οὐχὶ εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν ἐδίδοτο, ἀλλὰ τῶν εὐδοκίμων καὶ τιμίων ἀνδρῶν τὰ στήθη ἐκόσμιε καὶ εἰς μίμησιν ἀρετῆς τοὺς λοιποὺς παρεκέλευεν. Ἐκ Παρισίων ἐπιστρέψας διωρίσθη ὁ Βαλτινὸς ὑπολοχαγὸς τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν, ἐτάχθη δ' ἐν ἔτει 1856—57 ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου παρὰ τῷ ὑποστρατήγῳ Κλίμακα ἐντεταλμένῳ τότε τὴν καταδίωξιν τῆς λυμαينوμένης τὴν συνοριακὴν γραμμὴν ληστείας. Ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ διεκρίθη ὁ Βαλτινὸς ἰδιαζόντως σπουδαίας παρασχὼν τῷ ἔθνει ἐκδουλεύσεις. Διοικητὴς τῆς Διλοχίας τοῦ Μηχανικοῦ ἠγωνίστατο εὐόρκως ὑπὲρ τῆς τάξεως κατὰ τὰς ἀποφράδας τῶν Ἰουνιακῶν ἡμέρας, ὡς ταγματάρχης δὲ τῶν Γεν. Ἐπιτελῶν ἐχρημάτισεν ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ κατὰ τὴν Δυτ. Ἑλλάδα στρατοῦ παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ ὑποστρατήγῳ Λεωνίδᾳ Σμόλενιτς καὶ συνεξεστράτευσεν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα μετὰ τοῦ ἀοιδίμου ἀντιστρατήγου Σούτσου κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1879 Θεσσαλικὴν ἔξοδον πρὸς μάχας ὁρῶν καὶ ἐπὶ τὰ πεδία τῆς δόξης ἀτενίζων, ἀλλ' ὡς τόσοι ἄλλοι ἀνδρεῖοι εἰς τῆς διπλωματίας τὰ κελεύσματα καὶ τῆς τύχης τὰς ἀντιστροφὰς ὑποκύπτων,

Πρὸς τὴν στρατιωτικὴν τοῦ Βαλτινοῦ δρᾶσιν ἀνάλογος ἐγένετο καὶ ἡ ἐν τῇ πολιτείᾳ ὡς πολιτευτοῦ αὐτοῦ ἐνέργεια. Συνωμότης ἐν Λαμίᾳ κατὰ τὰς ἀλησμονήτους ἐκεῖνας συνταγματικὰς ἡμέρας ἐπεχείρησε κατὰ τὸ 1861 μετ' ἄλλων ὁμοφρόνων τὴν κατάληψιν τοῦ φρουρίου Λαμίας. Παραδοθεὶς δὲ ἐξωρίσθη εἰς τὰς νήσους τῶν Σποράδων καὶ γενομένης μετὰ τὴν συνθηκολόγησιν τοῦ Ναυπλίου παρασπονδίας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐξεσφενδόνισεν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐν τῇ ἐξορίᾳ συντρόφων του τὴν ἐν τῷ πεπληρωμένῳ ἐπαναστατικῶν αἱμάτων πολιτικῶν ὀρίζοντι σφοδρότατα ἠχῆσασαν διαδόχτον διαμαρτύρησιν, ἧς ἀποτέλεσμα ἄμεσον ἐγένετο ἡ τῶν ἐξορίστων εἰς πολεμικὸν πλοῖον κάθειρξις καὶ ἡ μετὰ ταύτην τῆς

ἐξορίας παράτασις. Ἡ εὐτολμος δ' ὁμως τοῦ Βαλτινοῦ στάσις ἀπαρέσχουσα τῇ αὐταρχικῇ Κυβερνήσει μεγίστην περιεποιεῖ τούτῳ δημοτικότητά ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, πρὸς ἣν διὰ τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ φίλτρου ἀρρήκτως συνεδέθη. Γενομένης τῆς ἀντιβασιλικῆς ἐπαναστάσεως, ἐν ἣ ἐνεργότατον ἔσχε μέρος, ἐξελέγη διὰ καταπληττούσης ψηφοφορίας πληρεξούσιος τῆς ἐπαρχίας Βάλτου ἐν τῇ ἐθνικῇ συνελεύσει, πολιτευόμενος δ' ὕστερον κατὰ διαλείμματα διαρκῶς ἐτύγγανε τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐκλογέων Βάλτου, παρ' οἷς τὸ ὄνομα τοῦ Βαλτινοῦ ἐτιμᾶτο καὶ ἐλατρεῦετο.

Ἐν μέσῳ τῆς πολυποικίλου ταύτης πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς δράσεως οὐδόλως ἀπέλιπεν ὁ Βαλτινὸς τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ μελέτας· ἂν δὲ τὸ περὶ ῥίμματος ἐγχειρίδιον αὐτοῦ ἐγένετο ἀπαραίτητον τοῖς ἀξιωματικοῖς ἐφόδιον, τὸ κράτιστον δ' ὁμως στρατιωτικὸν περιοδικὸν «ὁ Ἕλλην στρατιώτης» ὑπῆρξε διὰ πάντας πολύτιμον ἐντρύφημα, σοφὸν ἀνάγνωσμα, ἀλλὰ καὶ δεῖγμα περιφανὲς τῆς πολυδέγμονος διανοίας καὶ τῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς σοφίας τοῦ πεφωτισμένου στρατιωτικοῦ ἐπιστήμονος.

Τηλικαύτη πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ δρᾷσις, διάνοια τοσοῦτον ἐναργῶς πεφωτισμένη, χαρακτήρ τόσῳ στρατιωτικῶς ἄκαμπτος, ὅσω καὶ ἐξ ἀληθοῦς εὐγενείας μεγαλόφρων καὶ προσηνής, ἅμα δὲ καὶ κοινοβουλευτικὴ εὐγλωττία ἐπιβάλλουσα, ταῦτα πάντα ἐν ἑναρμονίῳ συνδυασμῷ ἴσχυσαν νὰ ὁδηγήσωσι τὸν Βαλτινὸν εἰς τὴν ὑψίστην τοῦ στρατεύματος θέσιν.

(ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐπικηδείου λόγου

ΝΙΚ. Α. ΣΤΡΑΤΟΥ

Εἶσαι αἰώνια ἀνοιξεις

ΤΑΝ πετάξῃ ἡ Ἀνοιξις κ' ἡ φύσις χειμωνιάξῃ,
καὶ τὸν γαλάζιο οὐρανὸ ἡ συννεφιά σκεπάξῃ,
κι' ὁ πάγος κάθε λούλουδο καὶ χόρτο σαβανῶνῃ,
πρωτομαγιά στήν ὄψι σου, κυρά μου, ξανανειόνει.
Εἶσαι αἰώνια ἀνοιξεις π' ἀνθεῖ καὶ λουλουδίξει,
σὲ βλέπω καὶ ἀνέκφραστη χαρά με πλημμυρίζει,
εἰς τὰ γλυκὰ ματάκια σου πετοῦν οἱ λογισμοί μου,
κι' ἀνοίγουνε Παράδεισο τὸ φῶς τοὺς στή ψυχῇ μου.
Κλειοῦνε ζωὴ καὶ θάνατο, φωτῖν καὶ πάγο κλειοῦνε,
καὶ πότε μὲ πεθαίνουνε καὶ πότε μ' ἀναζοῦνε.

Ζάκυνθος, 1896.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΦΟΚΕΦΑΛΟΣ